

KAINS SLÆGT

KINEMATOGRAFISK
DRAMA I 1 FORSPIL
2 AKTER, 80 AFD.

AF AAGE BRANDT

Et gribende Drama om
Slægtens Forbandelse —
Broderhadet, der gennem
Seklers Løb stedse var
det samme, og som skabte
Krigens Gru og Verdens
.. udsigelige Jammer ..

HOVEDPERSONERNE:

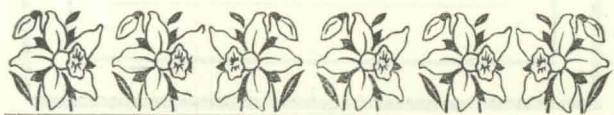
Stefan Barotyni, en Adelsmand. . Hr. Vilhelm Thomsen
Elga, hans Datter Fru Luzzy Werren
Sergius } To Brødre } Hr. Henry Knudsen
Bondo } - Herman Florentz
Hawass - Elith Pio

I Forspillet:

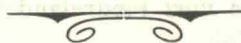
Alarik Hr. Herman Florentz
Siegmund - Henry Knudsen
Guttrune Frk. Lilly Jansen

AFDELINGERNE

- 1) I Urskovens Mørke
- 2) Hadet fra Hedenold
- 3) Brødrene
- 4) Kvinden viser sig for dem
- 5) Alariks Misundelse
- 6) Gaven
- 7) En frygtelig Daad
- 8) Hævnsyner
- 9) „Og Du skal vorde forbandet“
- 10) Nattens Rædsel
- 11) Nutid —
- 12) Hos Barotyni
- 13) Et afslaaet Frieri
- 14) Sergius er den foretrukne
- 15) Kærlighedens Ord
- 16) I de stille Kanaler
- 17) Hadets Flamme næres
- 18) Krigen erklæret
- 19) Under Flammer og Sværd
- 20) „Leve vort Fædreland!“
- 21) Basaren
- 22) En Kurer fra Regeringen
- 23) Bondos Beslutning
- 24) Elgas næste Skridt
- 25) Afsked
- 26) Bondo afrejser pludseligt
- 27) Hans Lands Fjender
- 28) Brevet
- 29) Hans Trusler
- 30) Landsforrædderen Bondo
- 31) En Rekognosering
- 32) Vigtige Papirer
- 33) Taget til Fange
- 34) I Fjendens Lejr
- 35) Hans nedrige Plan
- 36) Det falske Dokument
- 37) Et afgørende Moment
- 38) Krigsretsdommen
- 39) Eksekutionen
- 40) Alt er forbi
- 41) Længsel i det Fjerne
- 42) Efterretning om Sergius
- 43) Det tunge Budskab
- 44) „De er en Nidding, De har sveget Deres Fane!“
- 45) „Kain, Du har dræbt din Broder!“
- 46) I de store Byer
- 47) Hans nagende Længsel og Smerte
- 48) Samvittighedskvaler
- 49) hans Liv er et Helvede
- 50) Drikkens Tag
- 51) Syner fra Natten

- 52) Havass hader Bondo
- 53) Den Dødes Skygge
- 54) En Efterretning
- 55) To S sammensvorne
- 56) Brevet fra Elga
- 57) Lad os atter mødes
- 58) Tiden læger alle Saar
- 59) Nyt Budskab og Haab
- 60) Festen hos Elga
- 61) Budskabet
- 62) Et Møde paany
- 63) Ved det gamle Taarn
- 64) Paa Platformen
- 65) Hans Fjendes Værk
- 66) Regnskabets Time
- 67) „Nu eller aldrig!
- 68) „De ved ikke, hvad jeg har svoret“
- 69) Kampen
- 70) „Vov ikke at vægre Dem ved
at slaas!“
- 71) Dommens Time
- 72) Havass falder
- 73) Triumf
- 74) Slynglens Død
- 75) Frikendt i Retten
- 76) Kains Slægt
- 77) Det alvorlige Ord bliver sagt
- 78) Kanonernes Sprog
- 79) I det stille Kloster
- 80) Bøn for de hedenfarne Sjæle ...

TUNGE og alvorlige Tider kommer altid i Flok og Følge med Ulykker, der knuger vore Sjæle og formørker vort Sind.

Dramaet, der oprulles for vore Tilskuere, viser Hadet, hin mørke Skygge, der fra Kains Tid kastedes over Menneskeheden, skabte Kri-gen og dens Gru og stemplede Slægterne som hørende under hin mørke Forbandelse, der den Gang skabte det første Drab, og siden hen fulgtes af saa mange andre. —

I vort Forspil ser vi de to Brødre Alarik og Siegmund, der begge elsker Kvinden Guttrune; men Broderhad og Misundelse luer i Alariks Hjerte, og han dræber sin Broder. Sidenhen var han som et jaget Dyr; Storstadens Skygger gemte ham i sit Skød, men ingen Sinde for-maaede han at glemme den blodige Skygge, der truende rejstes mod ham — —

— — —
Vi føres til vor egen Tid. Adelsmanden Barotyni har en Datter, Elga, til hvem de to unge Adelsmænd, Sergius og Bondo, bejler. Men Sergius er den foretrukne, og Bondos

Hjerte fyldes af Had mod sin Broder. Den gamle Historie gentager sig paany. — Under en Fest hos Barotyni erfarer man, at der er udbrudt Krig med Nabostaten. Almindelig Be-gejstring! Alle flokker sig om Landets Fane og Fædrelandets hellige Sværd — kun ikke Bondo, der optændt af Had og Misundelse hemmeligt rejser samme Nat for at slutte sig til sit Fædre-lands Fjender.

Sergius tager en gribende Afsked med Elga, hans Elskede, for at drage i Felten. Tunge Tider forestaar. Allerede nu drøner Kanon-skuddene, og de brændende Byer kaster deres Brandskær mod Himmelen, vidnende om Men-

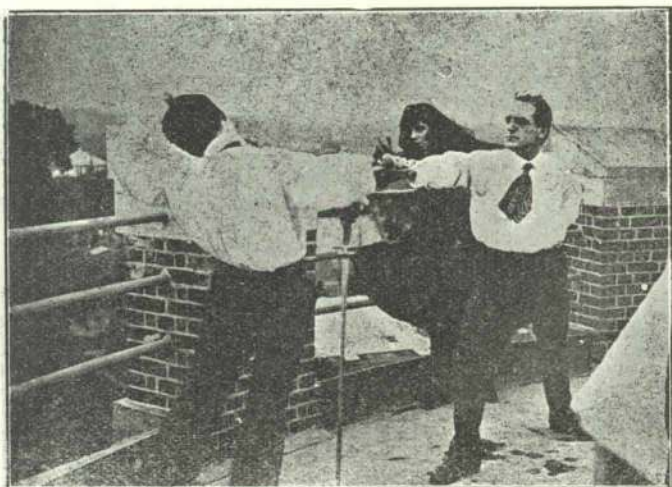
neskenes Grusomhed og Barbari, Broder imod Broder — nu som forhen . . .

Bondo har taget Tjeneste hos Landets Fjen-der. En Dag opsnapper en Patrouille en Soldat, der har søgt at bringe nogle Papirer ind gen-nem Linierne. Han viser sig at være en for-klædt Officer, nemlig ingen anden end Sergius. Det bliver en gribende Scene mellem de to Brødre. Sergius er rolig og fattet, og han siger koldt til Bondo, som vil have ham til at røbe sit Lands strategiske Planer: „Du tager fejl — jeg bærer ikke Forrædderiets Dragt!“

Bondo udtænker en snedig Plan for at skaffe Sergius af Vejen og muligt senere bane sig Vej til Elgas Hjerte. Hans Haandskrift ligner ganske Broderens, og da der mellem Dokumenterne, som man har opsnappet hos Sergius, findes Breve, skrevet med hans Haandskrift, udfær-diger Bondo selv et Dokument, hvis Indhold uvægerligt vil medføre, at Sergius vil falde for den Dom, som Krigsretten vil sætte — og saa-ledes sker det. Takket være Bondos nedrige Slyngelstreg falder Sergius for Soldaternes Kug-ler, og Bondo nyder sin Triumf.

Elga modtager Efterretning fra Bondo om, at Sergius er faldet i Kampen, og foreslaar Elga et Møde ved Grænsen, idet han der vil fortælle hende de nærmere Enkeltheder ved Sergius' Død. Elga gennemskuer Slynglen og raaber til ham, idet hun forlader den Hytte, hvor Mødet har fundet Sted: „Alt, hvad De fortæller mig, er Løgn! Jeg føler mig overbevist om, at De alene er Skyld i Sergius' Død.“ — Bondo farer sammen som bidt af en Slange.

Og da Elga er gaaet, er det, som han ser sin Broders Skygge truende vokse frem af Mørket. Han drikker for at døve sin Samvittighed.

Bondos Oppasser Havass hader sin Herre, da denne stedse er brutal overfor ham. Han har skjult været Vidne til, at Bondo udfærdigede det omtalte Dokument, og han slynger en Dag, da Bondo er ualmindelig brutal overfor ham, Beskyldningen i Ansigtet: „Dem var det, som fik den fremmede Officer dømt til Døden, fordi de efterlignede hans Haandskrift!“ Bondo styrter tilbage. „Ti“, hvæser han rasende, men straks efter giver han Havass Penge og beder ham „for Guds Skyld tie med den Snak!“

En halv Snes Aar er gaaet. Bondo flakker Verden rundt, vanvittig forelsket i Elga, hvis Spor han har tabt, og lidende under sin onde Samvittigheds Kval, thi han ser stedse sin Broder for sig. Havass følger ham som hans Sekretær og ser med Glæde, hvorledes hans Herre martres under sin Anger. Thi Bondo søger stedse Trøst i Bægerets Bund, ja, han har endog i et Anfald af Livslede skrevet et Dokument, hvori han tilstaar at være Skyld i sin Broders Død; men da han selv er bange for Springet ind i det Ubekendte, kaster han Dokumentet i Ilden. Havass redder det fra at

blive et Rov for Flammerne og har saaledes et vægtigt Bevis imod Bondo.

Skæbnen vil, at Elga og Bondo endnu en Gang skal mødes. Thi ogsaa Elga flakker omkring uden Hville, uden Glæde. Ved et Træf kommer hun i Samtale med Havass, der viser hende det for Bondo fældende Dokument, og nu nærer Elga ikke længere nogen Tvivl — Bondo er det, som har knust hendes Livs Lykke, og ham er det, som Hævnen skal ramme.

Thi Hævn føler hun, at hun skal og maa have, og hun finder en god Allieret i Havass, der selv hader sin gamle Plageaand.

Da Elga inviterer Bondo til en Fest, hun afholder i den samme By, hvor Tiden og Skæbnen har ført dem hen, vil Bondo først ikke tro sine egne Øjne; men da Elga skriver, at „Tiden læger alle Saar, og Glemselen er den bedste Læge“, iler Bondo hende tillidsfuld i Møde, tænkende paa at vinde Terræn og haabende paa, at Elgas Mistanke og Harme mod ham er mildnet og glemt med Aarene, der gik...

Ved Festen er Elga mere end elskværdig, hun er ligefrem aabenhjertet mod Bondo, der tror, at Elga har ment, at der burde gaa nogen Tid hen, inden hun turde tænke paa at glemme Tiden, der svandt. Og da Elga giver ham en Billet ved Festen, hvorpaa hun skriver, at hun vil vente paa ham paa det gamle Waldburger Taarns Platform den følgende Aften, er Bondo henrykt og tror sig ved sine Ønskers Maal.

Aftenen er kommen, og Elga og Bondo staar Ansigt til Ansigt paa Taarnets Platform. Men fra et Skjul træder nu Havass frem. Han bringer to Kaarder og rækker tavs Bondo den ene, medens Elga koldt siger: „Vi er ene; nu skal De kæmpe med denne Mand med ærlige Vaaben, Bryst imod Bryst — ikke med lumske Vaaben, som da De dræbte Deres Broder!“

Først afslaar Bondo at kæmpe, men Havass truer med at støde ham ned, hvis han ikke duellerer....

Havass falder til Jorden, dødelig ramt. Triumferende styrter Bondo henimod Elga for at trykke et Kys paa hendes skælvende Læber og erklære hende, at han elsker hende trods hendes Had imod ham. Hun gør Modstand og søger at slynge Bondo bort. Den døende Havass affyrer fra Platformen med sine sidste Kræfter et Skud fra sin Revolver, og ramt af sin Tjeners Kugle styrter Bondo til Jorden.

Dramaet er til Ende....

Tililende Gendarmer, der har hørt Skuddene, arresterer Elga.

Men i den følgende Retssag kendes Elga for fri at være, takket være det Dokument, som Havass har efterladt sig, og som stiller Elgas Skæbne i et saa tragisk Lys, at Dommerne mener at burde frikende hende for Meddelagtighed i den Mands Død, der dræbte hendes Livs Glæde.

— — —
Som en ensom Kvinde træder Elga bort fra Verden og gemmer sig iblandt de fromme Nonner. I Børneskolens Latter synes hun at finde en Slags Helsebod for sit Livs Tragedie — —

Men Kains Slægt er stedse den samme. Kanonerne lyder paany, og atter gjalder Kampsignalerne over Jorden. Paany klinger Parolen: Fremad! — Broder imod Broder!

Men fra det stille Kloster opstiger Bønnerne imod Himlen for de Faldnes Sjæle...

Leveres fra „BIORAMA“

København — Kristiania